

Plēšikas Hocenplocas

Otfried
Preußler

īstrūksta i laisrē

Plēšikas
Hocenplocas
īstrūksta ī laisrē

Otfried Preußler
NEUES VOM RAUBER HOTZENPLOTZ,
Thienemanns Verlag Stuttgart, 1969

*Šią knygą skiriu
SŪNĖNAMS IR
DUKTERĖČIOMS
ir visiems vaikams,
kuriems patinka lėlių istorijos*

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės
Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų
banke (NBDB).

© *Thienemann-Esslinger Verlag*, 2013

© Tekstas, Otfried Preußler

© Iliustracijos, F. J. Tripp

Iliustracijas nuspalvino Mathias Weber.

© Viršelio iliustracija, Alexander Mikhaylov, 2017

Pirmą kartą 1969 metais vokiečių kalba Vokietijoje pavadinimu
Neues vom Räuber Hotzenplotz išleido *Thienemann-Esslinger Verlag*.
Išleista susitarus su *Thienemann-Esslinger Verlag*,
Štutgartas, Viena, Vokietija.

Visos teisės saugomos. Nei ši knyga, nei kuri nors jos dalis
negali būti atkuriamą, perduodama ar įkeliama į informacijos
paieškos sistemas jokia forma ir jokiais būdais – nei grafinėmis,
nei elektroninėmis ar mechaninėmis priemonėmis. Ji negali būti
kopijuojama ar įrašoma be raštinio leidėjo sutikimo.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Teodoras Četrasauskas, 2018

© Leidykla „Nieko rimto“, 2018

Otfried Preußler

Plėšikas Hocenplocas ištrūksta į laisvę

Iš vokiečių kalbos vertė
Teodoras Četrauskas

Iliustravo F. J. Tripp,
ilustracijas nuspalvino Mathias Weber

Vilnius
2018

Anksti keles
nesigailėsi

Kartą Kaspariuko močiutė kepė pietums dešreles. Šalia keptuvės ant viryklės stovėjo didelis puodas raugintų kopūstų. Kopūstai garavo, dešros skrudėjo, ir visas namas buvo pilnas neapsakomai gardaus kvapo. Kiekvienas galėjo suprasti, kad yra ketvirtadienis, mat ketvirtadieniais Kaspariuko močiutė per pietus vaišindavo vaikus keptomis dešrelėmis su raugintais kopūstais.

Keptos dešrelės su kopūstais buvo mėgstamiausias Kaspariuko ir Zepuko valgis. Jeigu būtų buvusi jų valia, jie būtų padarę septynis ketvirtadienius savaitėje... arba net keturiolika. Ketvirtadieniais jie niekada nevėluodavo pietų.

Ir močiutei pasirodė labai keista, kad tądien jie neparėjo laiku.

„Kur tie vaikai dingo? – svarstė ji. – Jau trys minutės po dvylikos, kad tik nebūtų kas atsitikę.“

Močiutė nuėmė nuo ugnies keptuvę ir puodą su kopūstais. Paskui truputį pradengė puodą, kad kopūstai nusigaruotų. Ir po akimirkos atsidūrė tirštame raugintų kopūstų garų debesyje. Nuo jų močiutės akiniai taip aprasoję, kad ji nieko nebematė.

– Kas čia per tvarka! – sušuko ji. – Jeigu žmogus jau sykį nešioji akinius, jie turėtų būti bent permatomi!

Ji greitai nusiėmė akinius nuo nosies norėdama juos nuvalyti į prikyštės kraštą... tik šit sodo takelyje pasigirdo žingsniai, sunkūs skubūs žingsniai, be jokios abejonės, ne Kaspariuko ir ne Zepuko. Netrukus durys atsilapojo, ir kažkas įbildėjo į virtuvę.

– Ei, ei! – tarė Kaspariuko močiutė. – Ko taip skubate, pone vyresnysis vachmistre? Nejau negalima pasibelsti?

Be akinių močiutė viską matė kaip per miglą. Tačiau vis dėlto įžiūrėjo, kad vyras, įsibrovęs virtuvėn, apsirengęs mėlynu munduru su sidabrinėm sagom ir raudona apykakle, kad jis su šalmu ir kardu... vadinasi, tai turi būti ponas vyresnysis policijos vachmistras Aloyzas Dimpfelmozeris, vienintelis vyriškis miestelyje, nešiojantis mėlyną mundurą su sidabrinėm sagom ir raudona apykakle.

– Čia velnioniškai gardžiai kvepia! – pasakė žmogus su raudona apykakle.

Balsas močiutei pasirodė pažįstamas, bet ne pono Dimpfelmozerio.

„Kas čia galėtų būti?“ – suko galvą ji ir todėl visiškai užmiršo nusivalyti ir vėl užsidėti akinius.

Vyras su mėlynu munduru ir sidabrinėm sagom priėjo prie viryklės ir pamatė keptuvę su dešrelėmis.

– Keptos dešrelės su raugintais kopūstais! – nudžiugo jis. – Aš dvi savaites mitau vien duona ir vandeniu... O čia keptos dešrelės su raugintais kopūstais!

Paskui jis atsigręžė į močiutę ir pagrasino kardu.

– Greičiau! – sušuko. – Dėk ant stalo dešrelės ir kopūstus, aš alkanas ir labai skubu!

Kaspariuko močiutė pasipiktino.

– Atsiprašau, pone vyresnysis vachmistre... tikiuosi, kad jūs juokaujate?

Vyras ją šiurkščiai nutraukė:

– Gana kvailioti, močiute... o gal jūs nežinote, kas prieš jus stovi? Nagi užsidėkite akinius, bet greičiau!

Turinys

Vyras su raudona apykakle	5
Išleiskit mane!	11
Naujienos	15
Baisus akiplėša	18
Pūšku pūšku, čiuku čiuku!	23
Reikia kažką daryti	27
Namai yra namai	31
Laiškas butelyje	38
Trisdešimt šešios sagos	45
Prašom į vidų	49
Jūs turite širdį	53
Kelio skalda	56

Atbuliniu bėgiu	61
Vis dėlto ne pėsti	66
Penki šimtai penkiasdešimt penkios markės	
ir penkiasdešimt penki pfenigai	70
Ponia Šloterbek	75
Krištolinis rutulys	80
Pirmyn marš!	83
Vastis	87
Tuzinas raudonviršių	92
Grybienė	96
Pirmoji pagalba	101
Beje, jūs areštuotas!	106
Keptos dešrelės su kopūstais	112

Vienas linksmiausių pasaulio vaikų rašytojų Otfried Preußler (1923–2013) – daugiau nei kelių dešimčių nepamirštamų istorijų autorius, už kurias du kartus buvo apdovanotas aukščiausiu nacionaliniu Vokietijos vaikų literatūros apdovanojimu. Šmaikštūs pasakojimai apie plėšiką Hocenpločą jau yra tapę vaikų literatūros klasika, džiuginančia ne vieną skaitytojų kartą. Jūsų rankose – antroji trilogijos apie Kaspariuko ir Zepuko nuotykius dalis.

Pirmą kartą Lietuvoje trilogijos knygos leidžiamos su spalvotomis vokiečių dailininko F. J. Tripo iliustracijomis.

Redaktorė **Goda Baranauskaitė**

Korektorė **Eglė Devižytė**

Maketavo **Miglė Dilytė**

Tiražas 4500 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

DĖMESIO, DĖMESIO!
 MIESTE VYKSTA ŠIURPŪS DALYKAI!
 IŠ AREŠTINĖS PABĖGO BATSUS NUSIKALTĖLIS
 PLĖŠIKAS HOCENPLOCAS! IR JAU SPĖJO PRIKRĖSTI EIBIŲ:

- pagrobė miesto policininko uniformą, šalną, batus ir net kojines, o jį patį surišo gaisrinės žarna;
- įsiveržė į Kaspariuko močiutės namus ir surijo visas dešreles ir puodą raugintų kopūstų;
- taip išgąsdino močiutę, kad ši apalpo.

Ir tai dar ne viskas – šiuo metu pažeidėjas planuoja naujus nedorus plėšikiškus darbelius. Pats laikas Kaspariukui su Zepuku ko nors imtis!

Daugiau plėšiko
 Hocenploco nuotykių:

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

